

Feest Heilige Familie 28-29 december 2024

— decanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Anne – Herman van Veen (1986)

- ➔ <https://www.youtube.com/watch?v=L7yQRN4iHMo>
➔ vervolg door Anne: <https://www.youtube.com/watch?v=HKsR97DF8cc>

Er waren mooie baby's bij
Maar niet zo lief als jij
Anne
Van al dat wit en zoveel licht
Gingen van schrik je ogen dicht
Anne
Even kreeg ik kriebels in mijn keel
Maar je had geen pink te veel
Anne
Ik stond te blozen was zo blij
Jij moest er haast van lachen
Anne

Anne de wereld is niet mooi
Maar jij kan haar
een beetje mooier kleuren
Anne je hebt nog heel wat voor de boeg
Maak je geen zorgen
daarvoor is het nog te vroeg
Veel te vroeg

De wijzers van de klok gaan snel
Dat merk je later wel
Anne
Van de pot naar de wc
Gaaf één twee huppakee
Anne
Je hebt net je bromtol uitgepakt
Of bent al weer een jaar ouder
Voor ik goeiemorgen zeg
Ben jij op je brommer weg
Anne

Anne de wereld is niet mooi
Maar jij kan haar
een beetje mooier kleuren
Anne je hebt nog heel wat voor de boeg
Maak je geen zorgen
daarvoor is het nog te vroeg
Veel te vroeg

Er waren mooie baby's bij
Maar niet zo lief als jij
Anne
Alleen de ogen van je moeder
Waren net zo mooi als jij
Anne

Antwoord van dochter Anne:

ik ben te lief hoe delicaat
en kreeg een prachtig predicaat:
dat ik de wereld kleuren kan
en daarvoor is het nooit te laat.
Mijn vader zingt, komt heel dichtbij,
maar Anne schreef je puur voor mij:
"de wijzers van de klok gaan snel"
en "van niet eens zo mooi als jij."

Mijn vader is Herman van Veen,
zelden is ie papa alleen;
maar heb ik hem dat ogenblik
vervloeit het weer zo snel als kwik.
Pas nu durf ik mijn eigen weg, en als ik
zingen mag dan zeg "papa als ik eerlijk ben:
de wereld is wél mooi."

Het klinkt misschien nogal naïef,
de boodschap stond wel in cursief;
ik nam een op symbool ten fuck;
ik wapende me letterlijk.
Seizoenen lang was ik 'Anne' kwijt,
maar vrolijk kwam ik uit de strijd,
mijn kleuren zichtbaar en zo bont,
de dag dat ik mijn wereld vond.

Mijn vader is Herman van Veen,
zelden is ie papa alleen;
maar heb ik hem dat ogenblik
vervloeit het weer zo snel als kwik.
Pas nu durf ik mijn eigen weg, en als ik
zingen mag dan zeg "papa als ik eerlijk ben:
de wereld is wél mooi."

Intredelied: Herders, Hij is geboren

→ en nog eens Herman: <https://www.youtube.com/watch?v=PkCVLND00mo>

Herders, Hij is geboren in 't midden van de nacht.
Die zo lang van tevoren de wereld heeft verwacht.
"Vrolijk, o herderkens", zongen ons d'engelkens,
zongen met blijde stem: "Haast u naar Bethlehem".

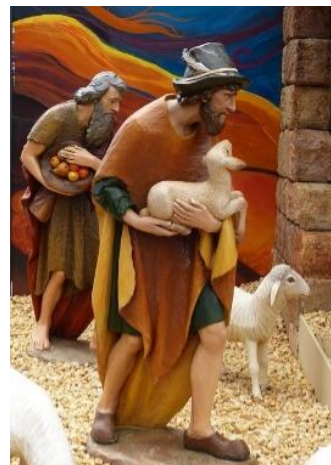
Wij arme eenvoud'ge lieden gelijk de boeren zijn
Ons wekten ons geberen en in de maneschijn
Liepen met blij geschal, naar deze arme stal
Daar ons de eng'lenzang allemaal toe bedwang.

Als wij daar zijn gekomen, ziet een klein Kindeken,
ligt op 't stro nieuw geboren, zoet als een lammeken.
D'oogskens van stonden aan zag men vol tranen staan,
't weende uit druk en rouw in deze straffe kou.

ik nam mijn fluitje, een ander die nam zijn moezeltjen
En dus fluiten en zongen voor 't zoete kindeke
Na, na, na kindje teer, sus, sus en krijt niet meer
Doet uw klein' oogjes toe, zij zijn van 't krijten moe

Ziet wij schenken u samen een teer klein lammetje
Boter, melk en sane voor uw lief mondeke
Na, na, na kindje teer, sus, sus en krijt niet meer
Doet uw klein' oogjes toe, zij zijn van 't krijten moe

't Kindje begon te slapen, de moeder sprak ons aan
"Lieve herderkens samen, wilt zoetjes buiten gaan.
ullie zij peis en vree, dat brengt mijn Kind u mee,
want 't is uw God en Heer, komt morgen nog eens weer"

Welkom:

Elk jaar vieren wij op het weekend na Kerstmis
het feest van de heilige Familie,
de familie die gevormd werd door Jozef, Maria en Jezus.
Laten ook wij als één familie, groot en klein, jong en oud,
eensgezind, samen eucharistie vieren
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Een nieuw mensenleven wordt toevertrouwd aan de zorg van mensen.
Ouders worden geroepen om kinderen als herder nabij te zijn.
Maar kinderen worden groter... en gaan eigen wegen.
Daarover gaat het in het evangelie van vandaag:
over een Kind uit Bethlehem en Nazareth,
dat zijn eigen weg begint te gaan, weg van thuis...
Groeipijn en bange momenten voor de ouders.

Een verhaal dat ons doet nadenken over ons eigen gezin,
over wat zich daar soms afspeelt tussen man en vrouw,
tussen ouders en kinderen.
Dat ons doet nadenken ook over onszelf
en over de kronkelwegen die wij volgden
toen wij de ouderlijke zorg ontgroeiden.
Bidden wij God en elkaar om vergeving.

Bidden om vergeving:

Pr.: Omdat wij zo vaak tekortschieten
in geloof en in Godsliefde,
in ouderliefde en in kinderliefde,
vragen wij vergeving
aan de Heer en aan de moeder van onze Heer.

L.: Omdat wij te weinig bereid zijn
onze persoonlijke belangen opzij te zetten
voor het geluk van hen
met wie we dagelijks samenleven.
Heer, ontferm U over ons.

Omdat wij zo gemakkelijk vergeten
dat ons leven en onze kwaliteiten
ons gegeven zijn als een geschenk,
en dat wij daarom, zoals Maria,
onzelf tot een geschenk moeten maken voor anderen.
Christus, ontferm U over ons.

Omdat de grondhouding van ons leven
zo heel anders is
dan de houding die Maria bezielde
tot een leven van echte trouw in dienende liefde.
Heer, ontferm u over ons.

of gezongen in deze kersttijd: **Nu zijt wellekome (ZJ 201)**

<https://www.youtube.com/watch?v=29Uzzy8jH80>

Nu zijt wellekome Jesu, lieve Heer,
Gij komt van alzo hoge, van alzo veer.
Nu zijt wellekome van de hoge hemel neer,
hier al op dit aardrijk zijt Gij gezien nooit meer. Kyrieleis.

Christe, Kyrieleison. Laat ons zingen blij,
daarmed' onze leisen beginnen vrij.
Jezus is geboren in de heilige kerstnacht
van een maged reine die hoog moet zijn geacht. Kyrieleis.

Herders op den velde hoorden een nieuw lied:
dat Jezus was geboren, zij wisten 't niet.
Gaat aan geender straten en gij zult Hem vinden klaar,
Beth'lem is de stede, daar is 't geschied voorwaar. Kyrieleis.

Eer aan God:

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon,
die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,
om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Of gezongen in deze kersttijd: Eer zij God in onze dagen (ZJ 221)

<https://www.youtube.com/watch?v=y61iJMzgsuU>

Eer zij God in onze dagen
Eer zij God in deze tijd
Mensen van het welbehagen
Roept op aarde vrede uit

Gloria in excelsis Deo (2x)

Eer zij God die onze Vader
En die onze Koning is
Eer zij God die op de aarde
Naar ons toe gekomen is

Gloria in excelsis Deo (2x)

Lam van God, Gij hebt gedragen
Alle schuld tot elke prijs
Geef in onze levensdagen
Peis en vree, kyrieleis

Gloria in excelsis Deo (2x)

Openingsgebed:

Heer, onze God,
op dit feest van de heilige Familie
brengt U ons bijeen rond uw Boodschap van vreugde,
een Woord van hoop en vrede voor alle mensen.
Wij danken U voor het voorbije jaar
waarin we vreugde en verdriet met elkaar mochten delen.
Laat ons in het komende jaar meer en meer leven
als kinderen van het éne grote gezin waarvan U de Vader bent.
Dit vragen wij door Christus, onze Heer. Amen.

Eerste lezing: (Sir., 3, 2-6. 12-14)

Jezus Sirach is een filosoof in het begin van de tweede eeuw voor Christus. Hij woont in Jeruzalem waar vele mensen denken volgens de Griekse filosofie. Ze kijken neer op godsdienstigheid. Sirach brengt echte wijsheid in relatie met God. Hij wijst op het gevaar van intellectuele hoogmoed en roept op om te leven volgens Gods liefdesgebod en zorg te dragen voor elkaar. We beluisteren het belang van eerbied voor de ouders.
Uit het boek Wijsheid van Jezus Sirach

- 2 De Heer heeft aan de vader
aanzien gegeven bij zijn kinderen,
en Hij heeft het oordeel van de moeder
bindend gemaakt voor haar zonen.
- 3 Wie zijn vader hoogacht
krijgt vergeving van zijn zonden
- 4 en wie zijn moeder eert
is als iemand die schatten verzamelt.
- 5 Wie zijn vader hoogacht
zal vreugde aan zijn kinderen beleven
en als hij bidt, wordt hij verhoord.
- 6 Wie zijn vader eert, zal lang leven
en wie luistert naar de Heer geeft zijn moeder aanzien.
- 12 Kind, verzorg je vader als hij oud is,
en doe hem geen verdriet, zo lang hij leeft.
- 13 Ook al is zijn verstand verzwakt,
je moet het hem niet kwalijk nemen,
en hem niet verachten, jij die nog al je kracht hebt.
- 14 Want een goede daad, aan je vader bewezen,
wordt niet vergeten: wat de zonden afbreken, bouwt zij weer voor je op.

Tussenzang: Psalm 128 (127) 1-2, 3, 4-5

Refrein: Gelukkig die godvrezend zijt, en de weg des Heren gaat.

Gelukkig die godvrezend zijt,
de weg des Heren gaat.

Ge zult de vrucht van eigen arbeid eten,
tevreden en voorspoedig zult ge zijn.

Uw vrouw daarbinnen in uw huis
is als een rijkbeladen wijnstok.

En als olijventakken rond de stam
zo staan uw zonen om uw tafel.

Ja, zo wordt elke man gezegend
die eer geeft aan de Heer.

Moogt gij Jeruzalem welvarend zien
zolang uw dagen duren.

Tweede lezing: (Kol. 3, 12-21)

In de brief aan de Kolossenzen geeft Paulus richtlijnen voor de relaties binnen het gezin. Hij gaat in tegen de patriarchale gezinsstructuur van de Grieks-Romeinse maatschappij waar de man alle gezag heeft. Paulus spreekt ook vrouwen en kinderen aan als

zelfstandige individuen, maar respecteert de patriarchale hiërarchie en houdt zo rekening met de kritiek dat het christendom tot sociale wanorde leidt.

Broeders en zusters,
Bekleed u,
als Gods heilige en geliefde uitverkorenen,
met tedere ontferming,
goedheid, nederigheid, zachtheid en geduld.
Verdraag elkaar en vergeef elkaar,
als de een tegen de ander een grief heeft.
Zoals de Heer u vergeven heeft,
zo moet ook u vergeven.
Voeg bij dit alles de liefde,
die de band van de volmaaktheid is.
En laat de vrede van Christus heersen in uw hart;
daartoe bent u immers geroepen,
als ledematen van één lichaam.
En wees dankbaar.
Laat het woord van Christus in volle rijkdom onder u wonen.
Leer en vermaan elkaar met alle wijsheid.
Zing voor God met een dankbaar hart
psalmen, hymnen en geestelijke liederen.
Doe alles wat u in woord of daad verricht
in de naam van de Heer Jezus,
God de Vader dankend door Hem.

Lied: 't Is geboren het godd'lijk kind

<https://www.youtube.com/watch?v=IU4mVb63Qrg>

**'t Is geboren het God'lijk Kind!
Komt, herders speelt op uw feestschalmeien!
't Is geboren het God'lijk Kind
dat ons allen zo teer bemint.**

'k Zie een engel die daar gezwind
dalend over de groene weiden.
'k Zie een engel die daar gezwind
bij de schaapkes de herders vindt. **Refrein**

Schrikt niet, herders, weest blijgezind,
laat uw schaapkes in die valleien!
Schrikt niet, herders, weest blijgezind
daar gij eerst de Verlosser vindt. **Refrein**

In een stal ligt dat God'lijk Kind
op wat stro moet 't zijn leden spreien.
In een stal ligt dat God'lijk Kind,
waar zijn moeder 't in doekjes windt. **Refrein**

Hoort, hoe klagende zucht de wind
Jezus ogen zo bitter schreien.
Hoort, hoe klagende zucht de wind
daar Gods lijden op aard' begint. **Refrein**

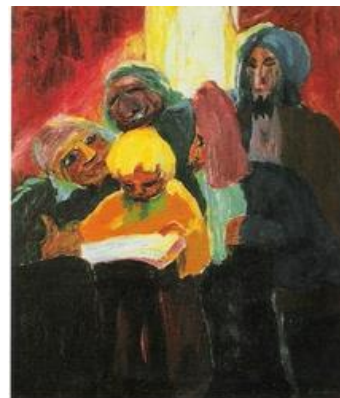
Zondaars boos, weent uw ogen blind
laat u Jezus niet meer verbeien.
Zondaars boos, weent uw ogen blind
daar Gods lijden de dood verwint. **Refrein**

Evangelie: (Lc. 2, 41-52)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas.

41 Elk jaar trokken zijn ouders voor het paasfeest naar Jeruzalem.
42 Toen Hij twaalf was geworden gingen ze weer, gewoontegetrouw.
43 Toen de feestdagen voorbij waren en ze naar huis terugkeerden,
bleef het kind Jezus in Jeruzalem achter, zonder dat zijn ouders het wisten.
44 In de veronderstelling dat Hij zich bij het reisgezelschap bevond,
reisden ze een hele dag
voordat ze Hem gingen zoeken bij familie en kennissen.
45 Maar toen ze Hem niet vonden,
keerden ze naar Jeruzalem terug om Hem daar te zoeken.
46 Pas na drie dagen vonden ze Hem in de tempel;
Hij zat er midden tussen de rabbi's,
luisterde naar hen en stelde hun vragen.
47 Allen die Hem hoorden, stonden versteld van zijn inzicht
en zijn antwoorden.
48 Toen ze Hem daar zagen, waren ze zeer ontdaan.
Zijn moeder zei:
'Kind, hoe kon je ons dit aandoen?
Wat waren je vader en ik ongerust toen we je kwijt waren.'
49 Hij zei tegen hen:
'Waarom hebben jullie mij gezocht?
Wisten jullie niet dat ik bij mijn Vader moest zijn?'
50 Maar zij begrepen deze uitspraak niet.
51 Hij ging met hen mee naar Nazareth,
en schikte zich naar hen.
Zijn moeder bewaarde alles in haar hart.
52 Jezus werd een wijs en volwassen man,
die steeds meer in de gunst kwam bij God en de mensen.

Overweging(en)

Het zal wel geen toeval zijn dat we in de liturgie vandaag een stukje lezen uit die brief van Paulus aan de christenen van Kolosse. Men herkent erin wat je zou kunnen omschrijven als de 'familiale deugden', weliswaar met dien verstande dat Paulus, net zoals Jezus onder familie veel meer verstaat dan wij. Wij zijn allen broers en zussen, kinderen van dezelfde Vader die samen dus één grote familie vormen. Waar we kunnen beleven en voorleven wat hij beschrijft in welke samenlevingsvorm ook, daar realiseren we het ideaal van een heilige familie.

Maar ik denk dat niemand die hier zit zal zeggen dat zijn familie 'heilig' is. Ken je trouwens veel zulke 'heilige' families? Ik denk dat je ze op één hand kunt tellen. Zijn we dan met zijn allen zo slecht bezig? Of hebben we misschien een verkeerd beeld van hoe een heilige familie er moet uitzien?

Tegenwoordig is het gezin voortdurend in beweging. Vroeger was dat anders. Je had een man en een vrouw, en die werden na hun huwelijk – maar soms ook al ervoor – voor de rest van hun leven vader en moeder van een stel kinderen. Maar die tijd is achterhaald door de feiten. Niet dat zo'n gezin niet meer bestaat, wel omdat er nieuwe gezinsvormen bijgekomen zijn. Kinderen worden dikwijls geconfronteerd met een nieuwe vriendin van vader of een nieuwe vriend van moeder, en die nieuweling neemt, tenminste voor een deel, de taken en de verantwoordelijkheden van de echte vader of moeder over. Er zijn tegenwoordig dus nogal wat pluskindjes, halfzusjes en halfbroertjes.

En verder hebben ook nogal wat kinderen twee mama's, maar geen papa, of andersom. Kortom, het gezin kent allerlei nieuwe vormen. Wellicht is het er ook niet gemakkelijker op geworden om een heilige familie te zijn. Hoewel, nog eens, wat moeten we ons daarbij voorstellen?

Geef toe, zo heilig of ideaal lijkt het gezin zoals het hier in het Evangelie wordt geschetst ook niet. Een twaalfjarig kind dat zonder iets aan zijn ouders te vragen alleen achterblijft in een grote stad als Jeruzalem, en ouders die dat niet merken. Bovendien duurt het tot 's avonds vooraleer de ouders in de gaten krijgen dat zoonlief verdwenen is, en pas na drie dagen denken ze er aan hun zoon in de tempel te gaan zoeken. Als ze hem dan vinden reageert Jezus koel en arrogant als een puber. Allemaal situaties die veel vragen oproepen maar wel een zekere herkenbaarheid geven: dit gezin beantwoordt niet aan wat men vroeger altijd als ideaal heeft voorgehouden, maar wel aan wat we zo dikwijls zelf en rondom ons zien gebeuren.

Maar ze is wel 'heilig'. 'Heilig' is iets waar men met respect en voorzichtigheid moet mee omgaan omwille van de schoonheid, de zeldzaamheid, de intrinsieke waarde of wat het oproept aan goddelijkheid. Zo is het ook met de familie of met vriendschappen en relationele verbanden van welke aard ook: die zijn heilig... die moet men koesteren, zorg voor dragen omdat ze zo waardevol zijn, maar ook zo broos, bedreigd door interne en externe factoren (vraag dat maar eens aan de vluchtelingen !). Laten we beseffen dat het familieleven altijd iets waardevols en unieks in zich draagt; iets breekbaars is en terzelfdertijd enorm veel veerkracht en incasseringsvermogen heeft: hoeveel wordt er niet in het hart bewaard? Bewaren, niet om het toe te dekken maar wel om het groei en rijpingstijd te geven om te worden wijsheid i.p.v. verbittering.

Laat het een hart onder de riem zijn dat we ons kunnen spiegelen aan deze heilige familie. Een familie die verre van perfect is, waar niet alles rozengeur en maneschijn is en waar dingen fout kunnen lopen. Een familie waarvan de leden elkaar niet altijd even goed kennen en begrijpen. Zoals dat in een familie, in een gezin, nu eenmaal dikwijls het geval is. Want onder mensen wordt er gemenst. Daar is dus plaats voor vreugde, maar ook voor verdriet; voor geluk, maar ook voor pijn; voor vredig en liefdevol samenzijn, maar ook voor conflict.

In dat opzicht hoorde ik eens van iemand het volgende merkwaardige gebruik, ingegeven door het feest van de heilige familie, bij de overgang van het oude naar het nieuwe jaar: "Toen ik kind was, was het in ons gezin de gewoonte dat vader en moeder en al hun kinderen op Nieuwjaarsavond aan elkaar vergiffenis vroegen voor het verdriet dat ze elkaar het voorbije jaar hadden aangedaan. Ik vond dit altijd een heel sterk moment, veel waardevoller dan alle nieuwjaarsbrieven met vrome beloftes die de dag erop volgden." Schitterend, als je 't mij vraagt. Wie durft het aan?

(Miguel Dehondt)

kerstpreek dagviering 25-12-2024 - kathedraal Ieper, met aanzet tot H.Familie

Hebt u al op de kerststal hier vooraan gelet? Nadat we jarenlang dezelfde stal gebruikt hebben, zijn ditmaal eens andere beelden uit de kast gekomen en rondom het geheel is er een nieuwe stal in elkaar getimmerd. Dat is overigens het werk van dezelfde creatieve handen die instonden voor onze zwevende adventskrans en ster – de handen die u hier ook aan het werk hoort op het orgel.

Maar ik moet u iets bekennen: eigenlijk ben ik lange tijd geen groot liefhebber geweest van de kerststal: de kritische exegeet in mij kon zich maar moeilijk verzoenen met het feit dat die kerststal als dusdanig niet in de Bijbel voorkomt. Nergens in de Bijbel is er sprake van een stal; Lucas vertelt enkel dat Jezus geboren wordt in een voerbak. En voor de figuren die de stal bevolken, moeten we door de Bijbel gaan bladeren: de herders zijn ontleend aan het evangelie volgens Lucas; de wijzen zijn opgepikt uit het evangelie van Matteüs; de os en de ezel gaan – raar maar waar – eigenlijk terug op een vers uit het Oude Testament, uit het boek op naam van de profeet Jesaja; en ook de ster boven de stal heeft haar basis in het Oude Testament, al staat ze ook bij Matteüs vermeld. En als ik dan toch even de kritische exegeet in mij vrije baan geef, dan voegt hij hieraan nog toe dat we de datum van Kerstmis te danken hebben aan de Germanen, aan het feest van de onoverwinnelijke zon. Kerstmis is niet de verjaardag van Jezus. Eigenlijk moeten

we toegeven dat we helemaal niets weten over de omstandigheden waarin Jezus geboren werd.

Maar de kritische exegeet heeft niet alle wijsheid in pacht. Misschien klopt het wel dat wijsheid met de jaren komt, want ik moet ook toegeven dat ik in de loop der jaren de kerststal meer en meer ben gaan appreciëren – niet als een weergave is van iets wat zich in het verleden heeft afgespeeld, maar als een visioen van hoe de toekomst eruit zou kunnen zien. Ten eerste: Maria en Jozef staan zij aan zij; er is geen spoor van enige superioriteit van de man tegenover de vrouw, maar beiden zijn gelijkwaardig – en misschien krijgt Maria zelfs meer nadruk. Ten tweede: herders en wijzen staan zij aan zij: noeste handenarbeiders met gezond boerenverstand zijn even welkom als mannen die lang gestudeerd hebben en gewoon zijn om met het hoofd te werken. Ten derde: gewoonlijk worden die wijzen afgebeeld met een verschillende huidskleur, maar het maakt geen enkel verschil dat één van hen een donkere huid heeft: de kerststal toont ons een kleurrijk samenleven. Ten vierde: zelfs van de vermeende superioriteit van mensen tegenover dieren is geen spoor: mens en dier leven in harmonie samen. En ten vijfde – misschien wel het belangrijkste: centraal staat het kind – een kleine, kwetsbare mens in wie God ons nabij komt; een mens die toevertrouwd wordt aan de zorgen van wie hem omringen.

Goede mensen, onze wereld zou een betere plek zijn als ze wat meer op deze kerststal zou lijken – als mensen in vrede zouden samenleven, zonder dat de een zich boven de ander verheft: als mannen zich niet boven vrouwen zouden stellen, koningen en wijzen zich niet beter wanen dan handenarbeiders, de blanke zich niet superieur voelt tegenover de mens met een donkere huidskleur. En ook onze kerk zou een betere plek zijn als ze wat meer op deze kerststal zou lijken: een plek waar mannen en vrouwen eindelijk echt gelijkwaardig zijn, waar iedereen welkom is zonder onderscheid, en waar iedereen kwetsbare kinderen beschermt. Ja, zowel onze wereld als onze kerk zouden een betere plek zijn als ze net als de kerststal een kleurrijk geheel vormen waarin kleine, kwetsbare mensen centraal mogen staan, en niet degenen die het meeste macht hebben. Onze wereld en onze kerk zouden een betere plek zijn als iedereen zou samenwerken om die kleine, kwetsbare mensen met de beste zorgen te omringen en toekomst te geven.

Maar weet u, elke kerststal heeft ook een open zijde, alsof ze wil zeggen: ook jij bent welkom, wie je ook bent, vanwaar je ook komt. Ook jij bent welkom om deel uit te maken van deze zorgende gemeenschap die een heilige familie wordt genoemd. Meer nog: enkel als ook wij eraan willen deelnemen, enkel dan kan dit visioen van de toekomst werkelijkheid worden. Enkel dan kan, zoals de evangelist Johannes het verwoordt, het woord mens worden. Want het is aan ons om die mooie woorden van liefde, vrede en harmonie ook in onze wereld geboren te laten worden. Het is aan ons om te werken aan die kleurrijke en zorgzame kerk en wereld. Zalig kerstfeest.

(Hans Debel)

Vader en moeder
zien iets van zichzelf herleven
in hun kinderen, hun kleinkinderen.
Ze hebben dezelfde trekjes.
Met een fijne glimlach
verstaan zij de blik in hun ogen
en de trekken in hun karakter.

God heeft iets van Zichzelf
in de mens gelegd.
Zo zal Hij ook teder glimlachen
om onze explosies van creativiteit en energie.
We zijn wel groot geworden,
weg gegroeid van thuis,
maar Hij kan ons niet vergeten.

Geloven in God
is de weg naar huis inslaan.
Het is een oeroud geheim
omzetten in kleine gebaren.
...én opnieuw familie worden.
God is onze beste familie.

Het Rijk der hemelen
lijkt op een vrouw
die in verwachting was.
Maar toen het Kind geboren was
bleef haar verwachting bestaan,
waarover zij zich ten zeerste verwonderde.
Zij staarde uren naar haar Kind,
als het sliep én als het bezig was.
En zij bemerkte steeds meer
dat wat zij verwacht had,
zich nog moest voltrekken aan haar Kind.
En naarmate haar Kind ouder werd
en zich aan Hem
steeds meer voltrok
wat ze niet kon en niet wilde verwachten,
naar die mate groeide in haar
- door pijn en vreugde heen -
de verwachting
dat ze haar Kind
voor de eeuwigheid had gebaard. (uit: Recht uit het hart, Kees Harte.)

De menswording van God
gebeurt vandaag
in jou,

in je vriendschap
en je liefde voor mensen,
in je werken aan gemeenschap
en verbondenheid, met elkaar,
in je keuze voor hen die vergeten
vertrapt en uitgesloten zijn,
in je inzet voor een samenleven
waar allen thuis zijn.

In de manier
waarop jij mens wordt,
krijgt 'Ik ben er voor u'
handen en voeten,
daar gebeurt
de menswording van God.
Of zij gebeurt helemaal niet. (Carlos Desoete)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, die liefde is
en ons de wereld schenkt.

Ik geloof ook dat God ons roept en zendt
om van deze wereld een thuis te maken:
een wereld zonder honger,
zonder oorlog, zonder haat,
een wereld vol goedheid,
rechtvaardigheid en vrede.

Ik geloof in Jezus Christus,
die geroepen en gezonden werd
om lief en leed met ons te delen
om, geborgen in Gods liefde,
zich te geven aan de mensen.

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om lief en leed te delen in liefde met elkaar.

Ik geloof dat de Heer zijn Geest van liefde
schenkt aan alle mensen.

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om van zijn Blijde Boodschap te getuigen
in woord en daad,
opdat alle mensen van de wereld
broers en zusters zouden worden
in de Kerk van zijn liefde,
op weg naar zijn Rijk van vrede
en vriendschap voor altijd. Amen.

of gezongen in deze kersttijd:

Credo van Nicea-Constantinopel

(in 2025 1700j. oud !)

<https://www.youtube.com/watch?v=BF23CPT-EOc>

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.

Et in unum Dominum, Iesum Christum,
Filium Dei unigenitum,
et ex Patre natum ante omnia saecula.

Deum de Deo, Lumen de Lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum non factum, consubstantialem Patri;
per quem omnia facta sunt.

Qui propter nos homines et propter nostram salutem
descendit de caelis.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine,
et homo factus est.

Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus et sepultus est,
et resurrexit tertia die, secundum Scripturas,
et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris.

Et iterum venturus est cum gloria, iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem,
qui ex Patre Filioque procedit.

Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur:
qui locutus est per prophetas.

Et (in) unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam.

Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum.

Et exspecto resurrectionem mortuorum,
et vitam venturi saeculi. **Amen.**

Voorbeden:

naar Bert Oosterveer en André Lascaris

Bidden we voor onze geloofsgemeenschap.

Dat kinderen er altijd welkom zijn.

Dat zij zich geborgen mogen weten
niet alleen bij hun ouders, maar bij ons allemaal.

Laten wij bidden...

Bidden we voor allen

aan wie de zorg en opvoeding van kinderen zijn toevertrouwd.

Dat zij deze taak met plezier mogen verrichten

en dat zij voor kinderen een voorbeeld van liefde mogen zijn.

Laten wij bidden...

Bidden we voor hen voor wie het leven niet liefdevol verloopt:

kinderen die misbruikt worden,

gezinnen die uiteengescheurd worden door oorlog,
mannen en vrouwen die lijden onder elkaars geweld.

Dat zij wegen mogen vinden

naar een rechtvaardiger en vrediger samenleven.

Laten wij bidden...

Bidden we tenslotte voor onszelf.

Dat we met hoop en durf het nieuwe jaar ingaan,
zoekend naar gerechtigheid en vrede.

Laten wij bidden...

Lied: Maria's Kind

➔ versie La Esterella: <https://www.youtube.com/watch?v=5maXHwSWFIU>

Heel lang geleê in Bethlehem, zoals de Bijbel zegt,
werd Maria's kind daar in een kribbe neer gelegd.

**Hoor `t nu komt een nieuwe Koning, zong een eng'lenkoor,
opdat de mens voor eeuwig leve, daar komt Jezus voor.**

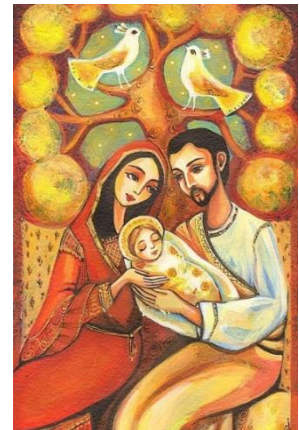
Daar hielden herders in de buurt bij hun schapjes trouw de wacht.

Zij zagen plots een nieuwe ster schitt'ren in de nacht.

**Luister toe wat God u zegt door een eng'lenstem,
opdat de mens voor eeuwig leve, daarom zend ik Hem.**

Toen kwam Jozef en Maria ook naar Bethlehem,
maar er was in heel de kleine stad geen enk'le plaats voor hen.
En eind'lijk vonden zij een stal waar het eenzaam was en stil.
Daar werd Maria's kind gelegd in een kribbe hard en kil.

**Hoort, nu komt een nieuwe Koning, zong een eng'lenkoor,
opdat de mens voor eeuwig leve, daar komt Jezus voor.
Luistert toe wat God u zegt door een eng'lenstem,
opdat de mens voor eeuwig leve, daarom zend ik Hem.**

Gebed over de gaven:

Als één familie willen wij hier in uw naam samen zijn, God,
en brood en wijn met elkaar delen.
Het is wel niet altijd gemakkelijk
om elkaar als zus en broer te zien,
maar we willen het toch blijven proberen.
Wij vragen U dat U ons in deze gaven uw liefdeskracht geeft,
elke dag opnieuw. Amen.

Groot Dankgebed:

Hoe moeten wij U danken, Vader,
voor het geluk dat ons geopenbaard werd in Jezus, uw Zoon.
Met Hem willen wij U danken
dat U uw Boodschap verkondigd hebt
aan de kleinen en de eenvoudigen.
Met Hem willen wij U danken
dat U voor ons toekomst opent
en ons leven, hoop en uitzicht geeft.
Daarom loven en prijzen wij U
en noemen U: **Heilig, heilig, ...**

Barmhartige Vader,
wij danken U voor Jezus Christus,
die één van ons geworden is.

Na zijn dood hebben zijn leerlingen erkend
dat zijn Geest aanwezig is overal waar liefde woont,
overal waar mensen in elkaar durven geloven,
overal waar mensen vergeving schenken
en elkaar de hand reiken.

Zij hebben begrepen dat Jezus met hen meeding
als zij met elkaar dezelfde weg gingen.
Zij hebben Hem herkend, Vader,
bij het breken van het brood
toen zij maaltijd hielden
om Jezus' liefde onder elkaar levend te houden.

INSTELLINGSVERHAAL

Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker,
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Trouw aan Jezus' Woord, Vader,
breken wij hier dit brood
en danken U voor deze beker.
Wij gedenken al wat Jezus ons heeft voorgeleefd
en maken zijn voorbeeld tot het onze.

Gedenk in uw goedheid allen die ons zijn voorgegaan.
Zij leven in onze gedachten,
maar, meer nog, zijn zij levend bij U.

Laat uw Geest rusten op deze gaven.
Dat deze heilige symbolen

ons mogen spreken van Jezus' dood die tot leven wekt,
dat wij mogen openstaan
voor alles wat Jezus ons geleerd heeft,
dat wij vervuld mogen worden van zijn liefde.
Dan zal er vreugde zijn op aarde,
vrijheid en vrede in Jezus' naam.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw naam geprezen zijn,
Heer onze God, barmhartige Vader, in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu, en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

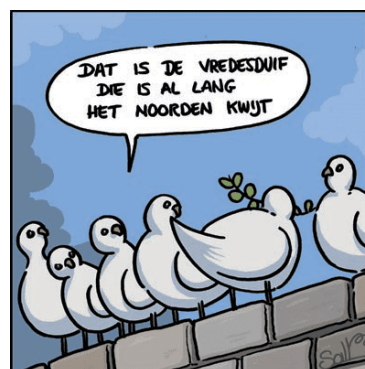
Bidden we samen, als kinderen van dezelfde Vader,
het gebed dat Jezus ons heeft geleerd: **Onze Vader...**

God, Vader die liefde bent,
U kent ieder van ons en allen die met ons verbonden zijn.
Wij komen naar U toe elk met ons eigen eenvoudig mensenhart.
Geef ons allen de vrede, de vreugde en de vriendschap van Jezus,
en maak ons hart vrij en ontvankelijk, diep en breed genoeg om allen te herbergen.
Dan zullen wij vol vertrouwen mogen uitzien naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

Heer, Jezus Christus,
U hebt ons vrede toegezegd.
Geef dan vandaag uw vrede aan alle mensen:
aan hen die door iedereen vergeten worden,
aan hen die verdrukt en vernederd worden,
aan hen die leven in oorlog en geweld,
aan hen die het moeilijk hebben in het leven.
En geef die vrede ook aan ons allen,
zodat wij ze ronddragen met open handen.
Vervul uw eens gedane Belofte
en maak ons allen één.

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lied: Door de liefde laat u wekken, spoedt u herders, op de baan
om naar Bethlehem te trekken, en om naar de stal te gaan.

**Vrede, vrede, vrede op aard' aan alle mensen,
die van goede wille zijn.**

Lam Gods

Communie

Lied: **Susa Nina** (A. Preud'homme / J. Simon)

➔ **Louis Neefs:** <https://www.youtube.com/watch?v=bUOaefemx40>

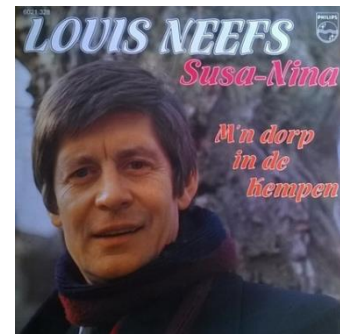
Sint-Jozef bereidde dien wonderen nacht
van 't zuiverste strooisel een beddeken zacht
daarop heeft Maria met schamele vlijt
haar schreiende kindje te slapen geleid !

**Susa Nina, 't hemelse hof in een arme stal
en engelen wieken naar 't aardse dal
en vullen de sferen met feestgeschal
Susa Nina, voor de koning van 't heelal !**

De herders ontwaakten in 't schitterend licht
aan hen werd de troostende boodschap gericht
een boodschap van vrede van uit 't paradijs
aan alle de goeden van wille zij peis ! **refrein**

Drie koningen kwamen naar 't kind van heel ver
zij volgden het licht van de lichtende ster
zij hebben de Godmens, de koning aanschouwd
en offerden wierook en myrrhe en goud ! **refrein**

Nog steeds brengt het kindje zijn boodschap van vreë
voor alle goedwilligen onder ons mee
een boodschap van vrede, van heldere klacht
een boodschap van licht in de donkere nacht ! **refrein**

Slotgebed:

God van mensen,
die kleinen toevertrouwt aan de handen van groten,
herinner die groten eraan
dat U met uw hart bij hun kinderen bent.
Leer hun een klimaat van vertrouwen te scheppen
waarin kinderen zichzelf kunnen worden
en hun eigen wegen leren gaan.
Leer ons - zo jong of zo oud als we zijn -
te zeggen wat er leeft in ons hart
opdat wij elkaars bondgenoten worden
op wegen van vrijmoedigheid,
verbondenheid en vrede.
Amen.

Zending en zegen:

Wij gaan op weg,
ieder met haar of zijn verleden,
ieder met haar of zijn verwachtingen,
maar allen geroepen tot gemeenschap,
tot vriendschap en vrede.
Daartoe worden wij gezonden en gezegend:
in de naam + van de Vader, de Zoon en de H. Geest.
Amen.

Dessertje:

Handen zijn zo belangrijk in ons leven; zij kunnen zoveel deugd doen.
Denk maar aan een hand die ons een schouderklopje geeft,
een hand die ons helpt vol goede wil,
een hand die zorg voor ons draagt,
een strelende hand van iemand die ons aandacht geeft,
die ons genegen is,

een hand die ons laat voelen 'je mag er zijn',
 een hand die ons een gevoel van veiligheid geeft,
 een hand die ons de weg wijst.
 Wij hebben behoefte aan zulke handen,
 aan mensen met wie we hand in hand door het leven kunnen gaan,
 aan handen die, zoals Jezus, genezing brengen, aan handen die helen.
 Zulke handen zijn het zichtbare teken van Gods handen,
 God die ons wil bemoedigen, en ons wil troosten,
 die met ons wil zijn, ook als we ons alleen voelen.

De vreugde die wij opwekken,
 zal ons hart verkwikken.
 De duisternis die wij verdrijven,
 zal ons de horizon laten zien.
 De arme die wij een boterham geven,
 zal onze geestelijke honger stillen.
 Het slavenjuk dat wij afnemen,
 zal onze verslaving milderen.
 De schuld die wij bekennen,
 zal ons volmaakter maken.
 De hoop die wij bij anderen wekken,
 zal ons moed geven.
 Het vertrouwen dat wij geven,
 zal het geloof in ons versterken.
 De vergiffenis die we schenken,
 zal ons verlichten.
 Het licht dat wij verspreiden,
 zal ons wekken.
 De vrijheid die we geven,
 zal ons bevrijden.
 De aanvaarding van de mindere,
 zal ons respect geven.
 Het geloof in de ander zal ons vertrouwen brengen.
 Alleen door te geven wat we willen ontvangen,
 zullen we ontvangen wat we geven.

(Luk Brutin, in 'Branden, baren, branden')

